



▲ Cor van Elst, op weg naar de miljoenste kilometer in zijn vrachtwagen. FOTO ED VAN ALEM

Een miljoen op de teller bij vrijwilliger

Een miljoen kilometer. Is dat veel? „Niet als je als vrachtwagenchauffeur op het buitenland rijdt, maar als je alleen rondom de kerk rijdt wel”, zegt Cor van Elst.

Joost Ariaans

Haps

De grondlegger – ‘met mijn vrouw’ – van containerbedrijf Van Elst in Haps (voorheen Sint Agatha) zag de teller van zijn DAF uit 2004 gisteren van 999.999 op 1.000.000 springen.

gen. En stond daar even bij stil. Hij is inmiddels 75 jaar, maar rijdt nog als vrijwilliger voor het bedrijf dat nu in handen is van zijn zoon en dochter. Zelf zat hij ooit in de aardappelhandel. „Maar daar was geen knoop mee te verdienen. Er werd ‘een autootje’ gekocht. Een DAF 1600. „Geen nieuwe, dat zat er niet in. Maar het liep goed, heel goed.”

Hij houdt van het besturen van zijn vrachtwagen. „Vooral de vrijheid die je hebt. Op kantoor zitten? Nog niet, misschien.” Net zo stellig is hij over de keuze van zijn truck.

Dat was, is en zal altijd een DAF blijven. „Als hier een vertegenwoordiger van Scania binnenloopt, zeg ik: dit is verloren tijd.”

Even een mop. „Waarom hebben chauffeurs van een Scania altijd gordijnen voor de ramen? Die schamen zich omdat ze in zo'n vrachtwagen rijden.”

Van Elst doet van alles, zegt hij. Containers wegbrengen en ophalen in de regio. „Aardappelsnippers rijden voor Aviko. Afgekeurde aardappelen levert hij af bij boeren, voor veevoer. Belangrijk onderdeel van

zijn werk: gezelligheid. Want je moet je werk vooral leuk blijven vinden. Levert hij een container af en merkt hij dat het klikt bij de ontvanger, dan is het tijd ‘om een beetje te kleppen’. „Maar als het druk is, heb ik nergens tijd voor.”

Als het aan Van Elst ligt, komen er flink wat kilometers bij. Hij voelt zich goed. Zijn vrachtwagen is ook tiptop. „Die haalt mijn einde. Elk jaar wordt hij goed nagekeken. En dan tuft hij weer verder. Ik rij ook het liefst in deze, van een nieuwe moet ik niets hebben.”